

**Vademecum Sive Praxis Opera Quotidiana Aliaque ritè
peragendi, & per ea salutem & perfectionem propriam, ac
proximi, instituto Societatis Jesu conformem assequendi**

De crebrâ per diem mentis in Deum elevatione ex omnibus, quæ per
sensus attinguntur, animæque potentiis se objiciunt

Limpens, Ferdinand

Coloniæ Agrippinæ, 1744

Analysis seu Resolutio fidei Romano-Catholicæ.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54773](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54773)

vice versâ, sed Scripturam hanc vel librum
Scripturæ hunc & hunc ejus sensum admittunt,
quia id proponit Ecclesia vera Christi non jam,
quatenus eam veram esse constat ex verbo Dei,
sed quatenus eam talem esse aliundè scitur ex
notis veræ Ecclesiæ & motivis evidentibus. Et
in hoc Catholici Doctores quoad rem conve-
niunt, licet diverso exprimendi modo vel or-
dine Analysis fidei faciant. Ecce modum unum.

Analysis seu Resolutio fidei Romano-Catholicæ.

Querenti cur huic vel illi articulo firmâ fide
assentiar. *R.* Quia Deus infinitè verax &
lapiens illum revelavit. *Instanti* unde constet
illum à Deo revelatum esse, ipsum verbum Dei
scriptum vel traditum allego. *Petenti* quo pa-
cto constet hoc esse verum verbum Dei, & hunc
genuinum ejus esse sensum, do pro ratione te-
stimonium Ecclesiæ sive intra concilium gene-
rale cum Papa sic definiientis, sive extra conci-
lium, vel actualem Episcoporum cæterorum
congregationem, decisionem Papæ ex cathedra
in materia fidei datam, & per plurimos *saltem*,
respectu renitentium, orbis Catholici Episco-
pos acceptatam. Dico *saltem*, quia tali modo
modificata propositio à nemine verè Catholico
negari potest. Et generalis concilii seu univer-
sali Ecclesiæ consensûs essentia non consistit in
compræsentia physica membrorum & capitis in
una aula vel cubiculo quatuor muris circunda-
to [in quo etiam aliquorum præsentium reni-
tentia

tentia non officit decisioni fidei] sed in plurimorum (respectu paucorum se opponentium) membrorum, scilicet Episcoporum cum capite hoc est Papa Romano harmonia. *Si quis ulterius*, unde compertum sit hanc scilicet Catholicam Ecclesiam, quæ ex Pastoribus, Episcopis & summo Pastore Papa Romano, cæterisque fidelibus velut ovibus constat veram esse Christi Ecclesiam. *Respondeo* stante Dei providentiâ & amore ejus erga homines, vi cujus universale medium ad religionem veram & ad salutem necessariam perveniendi dare debuit, eo ipso Romano-Catholica Ecclesia falsa esse non potest, quæ cæteras omnes sectas & præteritas religiones manifestis credibilitatis motivis antecedit. Vide dicta *Subsect. 1ma* & aliis plurimis in hoc libello locis. Inter cætera me sanè ad id judicandum cum primis movet contra nostri temporis hæreticos, quòd ab iis nihil de verbo Dei tradito, cultu Sanctorum, necessitate bonorum operum, libero hominis arbitrio, potentiâ Dei præcepta servandi, observatione consiliorum Evangelicorum, purgatorio, Sacramento Eucharistiæ, supremo Ecclesiæ capite aliisque obmotum sit; quòd in prioribus sæculis jam tum condemnatum non fuerit. Et quòd ea, quæ modò à Romano-Catholicis tanquam de fide creduntur, à primitiva Ecclesia, 4tuor primis CC. generalibus, omnibus priorum sæculorum Sanctis, & tam in clytis Ecclesiæ Patribus, Doctoribus, Martyribus, &c. credita pariformiter sint. Ut tot librorum irrefragu-

fragabili constat testimonio, & quòd Adversarii nostri (solam fidei regulam statuentes verbum Dei scriptum) traditum quoque in multis admittere debeant, eorumque errores ex ipso verbo Dei scripto (non obstante, quòd id toties mutilarint, trincarint) clarè confutari possint. Ut ex libello hoc clarè videbis, si titulos mox de hac mox de illa materia agentes pervolvās. Et ex his de plano sequitur, quòd Ecclesia Romano-Catholica cæteras omnes sectas aut prætensas Christi Ecclesias manifestis credibilitatis motivis antecedit. *Si jam ulterius urgeas*, unde nihilominus sciam hanc ipsam Ecclesiam esse circa ea, quæ credenda proponit, infallibilem.

Respondeo id iterum necessariò consequi ex providentia & amore Dei erga homines, qui, si fidem veram & unicè salvificam instituit, ei de infallibili quadam regula, per quam in Ecclesia à se constituta vera à falsis discerni possint, adeoque assistentiâ tali providere debuit, ut non sineret eam errare in quæstionibus fidei decidendis. Et quomodo is permittere potuit vel poterit? ut sponsa, quam pretioso suo sanguine sibi copulavit, & Ecclesia, extra quam nullam aliam veram esse jam supra ex motivis evidentibus allatis patet, in errores contra fidem incideret; quia sic nulla vera in mundo fuisset fides. *Si demum interrogas*, unde mihi constet Ecclesiam istam hoc vel illud tanquam fidei divinâ credendum proponere v. g. dari liberum arbitrium, purgatorium, requiri bona opera, præcepta Dei posse servari, Christum verè esse

in Eucharistia &c. *Repono* id constare ex celebratissima fama & talibus testimoniis, quæ nullum prudens dubium relinquere possunt. Et sic fides mea citra circulum denique *in extrinseca etiam principia* resolvitur. Dico *extrinseca*. Licet enim modo allata possint etiam esse principia seu motiva intrinsecè attracta à iudicio credibilitatis, & determinativa, dispositiva, applicativa sint ad ipsum fidei actum de hoc illo articulo eliciendum. Non tamen sunt principia seu motiva intrinseca ipsius actûs fidei divinæ, quo firmiter v. g. credo Christum in Eucharistia præsentem esse, quia hic resolvi debet in auctoritatem ac revelationem aliquam divinam præviè cognitam & affirmatam.

Atque hæc sunt, quæ me in agone constitutum animare poterunt ad dicendum eum Hugone: *Domine, si error est, à te decepti sumus*. Non possumus autem à te infinitè fideli, nostri amore crucifixo, & nil nisi salutem nostram per veram fidem, & eorum, quæ docet, observationem quærente decipi. Ergo benè facio vivendo & moriendo in illa fide, pro qua *testimonia tua credibilia facta sunt nimis*. Dum ei tot inter prætensas religiones manifesta veræ fidei signa unicè dedisti. Et ideo ei unicè non autem ob respectum humanum, spem terrena acquirendi, aut metum ea perdendi, nec quia in ea natus sum vel educatus, nec ob quidquam aliud, seu proprium etiam critirium, adhæreo. Præoccupationem non habeo nisi ex motivis cuilibet in particulari, & nil nisi salutem æternam

nam quærenti pro fide Romano-Catholica evidentibus. Si pro prætensa alia religione eadem haberem, & non pro hac ipsa fide, quam profiteor, certè eam amplecterer. Quia nil aliud quero quàm vivere & mori in illa fide, quam ex motivis & principiis evidentibus judicare debeo esse veram, & quia talem esse Ecclesiam Romano-Catholicam agnosco. Utique tu Deus Ter-optime Maxime in ea me vivere & mori vis. Hinc non aliud peto Epitaphium, quàm quod tumulo suo inscribi voluit S. Joannes Gualbertus, qui triduo, ut in horis Canonice legitur, ante mortem honoratus Angelorum obsequio Anno salutis 1070. migravit ad Dominum.

*Ego Joannes credo & confiteor fidem,
Quam sancti Apostoli prædicaverunt,
Et SS. Patres in quatuor conciliis confirmaverunt.*

Perpendant hæc Catholici, & in fide sua confortentur. Perpendant Sectarii, & videant, quomodo quietè vivere & mori possint in sua secta attentis tot antilogiis suorum Coriphæorum, qui ipsos eorumque majores à Romano-Catholica Ecclesia abstraxerunt, & in specie dixerunt, primis 4tuor sæculis necdum corruptam fuisse Ecclesiam. Perpendant demum miserii Apostata, qui propter tria A Aurum scilicet, Ambitionem, & Amorem mulierum à sancta fide & ab ordine religioso tribus Deo ob-